Kotomaan katsaus

eli pienlehtiarviot Kivi Larmolan tyyliin

JEPS, OLIHAN NIITÄ TAAS. Lisää saa lähettää, kyllä kritiikkiä seuraa. Ja osoitehan oli:

Pienlehdet/Kivi Larmola
Tuulivuorentie 4
61400 Ylistaro

JA OSOITETIEDOT ym. viestit mieluiten kynällä lehden takakanteen, elleivät muuten ole mukana.

Vacuum-porukalle vilpitön anteeksipyyntö: en arvostellut Mark Ståhlen "Humusta", vaikka sen postissa sain, koska kadotin lehden muuton tiimellyksessä. Sama kohtalo on saattanut tulla jonkin muunkin julkaisun osaksi. Jos koet itseäsi kohdellun väärin (tai oikein tai jotain...), kommenttia otetaan edelleen vastaan e-mailitse: **kivi@kaapeli.fi**

Jarkko Savolainen
IMELÄKIVI
Jarkko Savolainen, Nilsiäntie 50, 73300 Nilsiä
jarkkosa@yahoo.com

❖ Lysergidihappo syövyttää agraariyhteiskuntaa? Kaikki paha perustuu siihen, että kauppa myy lihaa ja siirappia? Pelastaudummeko kaikki ryhtymällä vegaaneiksi ja ottamalla insuliinimme päivittäin? Tämä psykedeelinen pamfletti tuntuu ikään kuin siinneen itsekseen, käsin koskematta ja palaamatta korjaamaan edes tökeröimpiä kirjoitusvirheitä. Siitä huolimatta kokonaisuus on oudon kiehtova. Kun hivenen rasittavasta op-taiteellisesta jäljestä pääsee yli, on lukukokemus palkitseva – ja jos harrastaisin stimulantteja, saattaisivat palat napsahtaa täysin kohdalleen.

Eri tekijöitä
TURSAS#3
Turun sarjakuvaseura
teemu.ollikainen@utu.fi

❖ Tietyllä tavalla sekä aivan mainio pienlehti, että yllätyksetön – Tursaalta osaa odottaa ainakin keskitason suoritusta. Monet asiat eivät silti ole kuin ensi silmäyksellä katsoisi – Kauko Lämpö seikkailee ei olekaan J. Lehtoa (minkä juonesta huomaa heti) vaan Timo Ronkaista. Mika Lietzen piirtää kuin milloin kukakin (Jaime Hernandez, Jenni Rope) vaan tavaramerkkinsä, herkkyyden (ja nukkemaisen aukana toisistaan olevat silmät), säilyttäen. Jopa Herkko Eskelisen sarjoissa on ideaa vaan ne onkin käsikirjoittanut Risto Valjakka. Ei napakymppi mutta jossain kasin kieppeillä...

Anssi Vaalio
TORTTU PALAA
avaalio@surfeu.fi

❖ Turhaan Anssi Vaalio varoitti saatteessa vertaamasta piirrosjälkeä Walluun – tyylien kirjo on (saman perustekniikan puitteissa) verrattoman laaja, vaihdellen "Opetuksen" melkein-mangasta "Keikan" melkein-ligne-clairiin. Samoin tarinoiden käsikirjoitukset vaihtelevat tyyliä laidasta laitaan, yhdistävänä piirteenä iloinen ja humoristinen pohjavire. Huolellisuuttakin on riittänyt lehden hiomiseen, joten tuloksena on mukava ja erittäin positiivinen pikkulehti. Hauskaa ja antaa tekotaitettomuudessaan selvän lupauksen – ainesta ammattilaiseksi löytyy.

KKK-SARJIS #1 (11/2000) – Ritan Ässä, 007, H2O
susannataipale@hotmail.com

❖ Oli nokkela veto Harto Pasoselta siirtyä Pumpsis-omakustanteiden tekijästä kaupalliseksi toisten tekemien sarjojen kustantajaksi – näistä hänen ainakin 15 vuoden takaisista sarjoistaan heijastuu ymmärtämys rehdin pulpin, iloisen kaupallisuuden ja kirkasotsaisen poikakirjaseikkailun henkeen. Osansa saavat niin Michael Knight, James Bond kuin omat sankarit Haley ja Oakey – ja kaikki on toteutettu sillä parhaalla mahdollisella 'Autopartio 525 seikkailee' -tyylillä ja itsekin ensimmäisistä itsetehdyistä sarjakuvista tutulla osaamisen tasolla. Naisia ei tarinoissa juuri tavata tarinaa hidastamassa, huolella piirrettyjä nopeita autoja sitä enemmän. Itse asiassa kokonaisuus oli siinä määrin juoheva, että tarkistin sarjojen alkuperää Pasoselta itseltään. Hän epäili nauraen kyllä piirtäneensä sarjat mutta pyysi muistuttamaan tekijänoikeuslainsäädännöstä. Toisaalta selväksi kävi, että etukäteen kysyttäessä (turha) "vaatimattomuus" olisi saattanut estää julkaisuoikeuksien myöntämisen. Joten nauttikaa nyt, kun tilaisuus on. Lisäpisteet vielä KK-sarjis -lehteä muistuttavasta ulkoasusta.

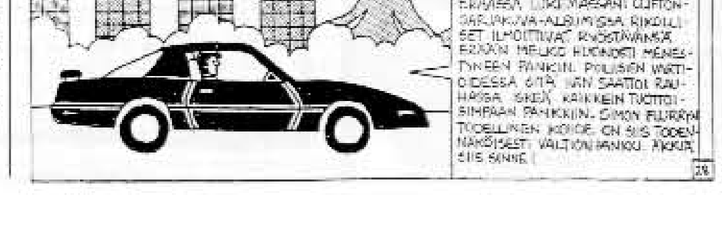
Piraattilehti KKK-sarjat esittelee Harto Pasosen varhaistuotantoa.

Tommi Juutilainen
MUUMIO-MUNAT
Tommi Juutilainen, Vanha Tampereentie 38A9, 20300 Turku
tjuutila@felix.taide.turkuamk.fi

❖ Hämmästyttävä taideteos, toisaalta 20-luvun ekspressionististen puupiirrosten hengessä, toisaalta siinä undergroundissa, mitä Timo Aarniala, Markku Into tai M. A. Numminen edustivat. Hämmästyttävää on myös, että Juutilainen siteeraa vanhan energiakenttäekspertin, Wilhelm Reichin "Fasismin massapsykologiaa", joka niin monella on kirjahyllyssä, mutta jota harva on lukenut. En minäkään, ja kyllä on. Jätti minut hämmennyksen valtaan. Tämä oli paikoin todellista taidetta. Ymmärrys.

(Kuten äskeisen arvostelun lopusta pystyy päättelemään, teki Juutilaisen taide vaikutuksen arvostelijaan. Miksi? Se selviää vain, kun hankit ko. painotuotteen...)

Ville Ranta - Anna af Hällström
KI:MA #2
Sarjakuvayhdistys Asema ry.
ville.ranta@helsinki.fi
naaf@quincymail.com

❖ Anna af Hällströmin symbolinen tarina kahden kaupungin väliselle sillalle rakennetusta "paremmasta" kaupungista saa loppunsa, kun Ville Rannan eeppinen "sade" vasta kehittelee asetelmiaan toisessa luvussa. Jälki on edelleenkin graafista ja näyttävää; ensinmainitussa samalla tavoin ranskalaisittain kuin tarinankuljetuksen luonnekin vaatii, jälkimmäisessä niin juonellisesti kuin visuaalisestikin McKeanin "Cagesiin" nojautuen. Olemme suuren tarinan kynnyksellä (tai ehkä jo eteisessä) ja toivomme, että luvassa oleva megaeepos pitää jännityksen yllä ja vastaa asettamiinsa haasteisiin. Riskikin on ilmeinen – se sama lukijoiden kärsimättömyys, joka tappoi valtaosan jatkuvajuonisista strippisarjoista. Toivon onnea.

Jyrki Heikkinen
ARJEN VARTIJAT
Jyrki Heikkinen, Haapavedentie 23B27, 57170 Savonlinna

❖ Hämmästyttävä Jyrki Heikkinen nousee kerta toisensa jälkeen kuin Felix-kissa tuhkasta. On kuin olisi joutunut absurdiin kesäteatteriin, huojuvien koivukulissien eteen kuuntelemaan vakavalla naamalla heitettyä kotikutoista nonsense-dialogia. Itse asiassa Heikkisen tarinat muistuttavat niin paljon lastennäytelmiä (joita ei kuitenkaan ole suunnattu lapsille) ja tarjoavat kaikessa vääristävien linssien läpi projisoidussa käsittämättömyydessään niin monta kohtaa löytää itsemme, että ihmettelen, ettei hänestä jo tehdä produktiota. Vaikka arkisiin paikoihin, metroihin, torille ja juniin – niihin, joissa meitä on moneksi.

Rajat menettävät väistämättä merkityksensä, vaikka ne kuinka suljettaisiin

STRIPBURGER #26 – MINIBURGER INTERNATIONAL POWER PACK
Metelkova 6, SI-1000, Ljubljana, Slovenia
burger@kud-fp.si
www.ljudmila.org/stripcore/com.htm

❖ 12 pienen kotitoskoup ihmeen paketti. Niin paljon sanottavaa, niin vähän aikaa. Niin paljon taitoa ja tarkkuutta, kuten Amir Idrizovicilla – tai raakaa ekspressionismia ja grafiikaksi muutettua kipua kuten Pakito Bolinolla tai Andrej Stularilla. Huono tietokonegrafiikka on ehtinyt väärinkäytön ikään Matej Lavrencicilla ja Dusonilla. Kannattaa tutustua, ja huomata, kuinka piensarjakuva on laajentunut kaikkien kemotekoisten valtiorajojen yli.

P. Kangaskorte, Salo
SAGAI MULA – LIITY TOMAATTISEURAAN!

❖ Ihmeellistä! Pikku petomaani seikkailee. Pidin mahdottomana yhdistää Taina Värrin Mutasarjan ja Timo Kokkilan Peräsmiehen. Tämän nähtyäni uskon taas ihmeisiin. Oli niin outo, etten huomannut edes kiinnittää huomiota huumorin tasoon.

Tuntematon
MAIJA, SUPERTYTTÖ

❖ Helppoa ja hauskaa "omaelämäkerrallisuutta" mittakaavat tajuten. Lisäksi ihan oikeaa oivallusta. Lisää samaa!

Anniina Heikkinen
LAPSENRYÖSTÄJÄ
mustasiipi@yahoo.com

❖ Vakava tarina, jota huolellinen ja kärsivällinen piirrosjälki hyvin tuki. Harvinaisen kypsää kerrontaa – ja piirtämisen taidossakin on lupaus laadusta. Viisitoistavuotiaalla on aikaa kehittyä vaikka mihin. Pyrkikää tekemään oikein kanssaihmisiänne kohtaan, sillä pahat teot heijastuvat aina eteenpäin.

Leanne Cape
ARE YOU AFRAID OF THE DARK?
leanne_cape@artic.net

❖ Kuvien sijoittaminen sarjaan, saati että sama tarina kopioidaan kahdesti peräkkäin, ei vielä tee irtonaisista kuvista kuvasarjaa, sarjakuvasta puhumattakaan. Selvä teemallisuus ja kronologisuushan tässä oli, mutta taiteilijan epäilemättä piirtäessään vahvasti kokema tunnelma ei jostakin syystä oikein välittynyt. Kuljetuksessa ja ihan siinä piirtämisessä on vielä paljon opeteltavaa. Kannattaa opetella; tässä vaiheessa on erityisen palkitsevaa, kun jälki jo on melkein oikeaa.

Tuntematon
REMORSE
http://on.to/infinite_trip

❖ Täytyypä sanoa, että olin oikein yllättynyt, kun paketista putosi komeaa graafista lyijykynänkäyttöä. Juoni ei oikein selvinnyt – englannin kieli naamioi sen vähänkin tolkun jonnekin hard rock -lyriikoiden tasolle, mutta jälki oli hienoa. Kahjona bonuksena ollut "Party-muppelon päivä" muistutti enemmän paketin ulkoasua...

Anna-Maria Hokkanen
TÄTÄ SÖPÖYTTÄ ET VOI VASTUSTAA
anski@artic.net

❖ Universaali totuus, jonka jo pienet lapset ja eläimet tietävät. Hyvä ja ensivaikutelmaa hiukan moniulotteisempi kokonaisuus. Taidanpa mennä leikittämään Elsa-kissaa narunpätkällä – se kun katsoo tuossa suurilla silmillään ja naukuu äänettömästi.

Johanna O
AJALLISIA METAMORFOOSEJA

❖ Neljä erilaista jatkumoa neljässä erilaisessa kuvassa. "Vuosi" oli heikoin, "elämä" mietityin. Tähän minulla ei ole mitään sanottavaa, eikä kokonaisuus sitä kaipaakaan.

Viidellä markalla siirappia Meteori-kahvilan automaatista
(Lasipalatsi, Helsinki)

Marita Ojala
NIMETÖN

❖ Pieni karhu katsoo ihmeissään kuuta, ja kaikkien asioiden painoa ennalta arvattuun ratkaisuun. Se, että tämä on tuhannesti nähty ja kliseiden klisee, ei tarkoita, etteikö tarina olisi kaunis ja herkällä kädellä piirretty. Sitä paitsi kliseet ovat kliseitä juuri siksi, että ne ovat osa kollektiivista kokemuspohjaa.

Hanna W
TEUVO

❖ Ohkaista on. Ensimmäistä kertaa tuntui, että vitonen on liian kallis hinta – vähän skarppausta, kun edellytystä olisi. Markalla menisi.

A-L Lähde
ISO PUNAINEN – LAIDUNNAN 3 KILOMETRIN TUNTINOPEUDELLA

❖ Klassinen fantasiatarina hyvin toteutettuna. Piirrosasu sopi hyvin henkeen, absurdia oli sopivasti. Lopun tietoisku kenguruista täydensi pakettia. Eiköhän itse kukin ole miettinyt, miksi metrosta täytyy poistua välillä; saahan bussissakin odottaa päätepysäkin yli, mutta juna ei kun katoaa tunneliin. Tässä yksi selitys.

Jenni Viitanen
SOMA HYMY
jenniviitanen@hotmail.com

❖ Kaikki hampaista – sillä lailla Jenni Ropen tyyliin. Kehityskaarikin oli, jopa koko ihmisiän mittainen. Hyvä.

Kaizu
PIENEN PIENI PARISUHDEOPAS
ktiri@hotmail.com

❖ Ensivaikutelma oli huomattavan positiivinen kaikessa huolellisuudessaan, eikä lopputuloksessakaan juuri vikaa ollut. Puuttumaan ei oikeastaan jäänyt kuin se viheviimeinen täyden kympin oivallus – valittaen täytyy todeta, että tämä oli vain "oikein hyvä". Mutta lähellä käytiin.

Sabine Glasser
HEITÄ OMA TARINASI
sglasser@iobox.de

❖ 6 X 6 X 6 = 216 tarinaa (ja sitten vielä eri järjestykset), mm. "Tyttö piirtää kissan" ja "Beatnik lukee talossa"– toimii kaikilla kielillä! Eli kyseessä on siis kolme arpanoppaa, joista yhdessä on tekijöitä, yhdessä toimintaa ja yhdessä sekalaista. Erittäin mainio idea – tällä tehtailen vaikka koko ensi vuoden käsikirjoitukset, jos ei ideaa muuten löydy...

Katri Hakola
HERRA PÄÄASIA ETTÄ MEININKIÄ PIISAA

❖ Heh, viimeksi näitä oli neljä erilaista samassa paketissa – onko tämä nyt sitä voitonmaksimointia?

Tommi Hänninen
HOT ROD CIGARETTES

❖ Varsinainen arvostelu oli varmaan joskus vuosi sitten, mutta tässä painoksessa on bonuksena hauska Like-kaupan alennuskuponki. Kyllä 15% alennuksen (normaalihintaisista tuotteista) eteen jo toisenkin kappaleen Pupuankan ja Oton roadmovieta ostaa...

H. Salo
KUKA ASUU TORNISSA?
hsalo@uiah.fi

❖ Älyttömän kiva, siis älytön ja kiva. Pikkuvihko, joka on kuin kaksivuotiaan lapsen leikittämistä. Arvataan ja nauretaan. Ja aivan mainio loppu. Toimii!

Anna Kyy
LUNALLA ON ONGELMA

❖ Alkuasetelmaltaan hyvinkin omaperäinen tarina kärsi pienestä jäykkyydestä ja ennalta-arvattavuudesta kun mentiin suoraan paha-saa-palkkansa -kohtaan. Siitä huolimatta lupausta löytyi. Ensi kerralla rennommin?

Anna Leppänen
PUNAINEN ORAVA
Linnankatu 37a B24, 20100 Turku

❖ Hmm. Kun kituvan eläimen lopettaa, molemmat saavat rauhan. Niinpä kai. Olen ihan vähän hämmentynyt ja jään miettimään.

Kasper Strömman
SEKAISIN NE KUITENKIN MENEE VATSASSA
kspr@hotmail.com

❖ Heh! Nämä ruokaan liittyvät tuokiokuvat olisivat aivan loistavia ilman pakettiin lisättyä hasselpähkinäsuklaaleviteannospakkaustakin (aika hyvä sana, eikö? Menee samoihin vanhan suosikkini, kolmivaiheveihtovirtakilowattituntimittarin, kanssa) ja uskottavuus ja realismi säilyvät koko ajan.

Kasper Strömman on ilmeisesti piirtänyt uutta tuokiokuvakokoelmaansa paketessaan edellistä. Sillä lailla!